FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1
21 -07- 2021
PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA:
UR. BROJ:

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368
Ulica grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu, stalna služba u Karlovcu
Poslovni broj spisa St-1872/2021

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:
Ime i prezime / tvrtka ili naziv
Stečajna masa iza NAMCO PROMET d.o.o. za usluge - u stečaju
OIB 83495207891
Adresa / sjedište
Smičiklasova 18, Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:
Ime i prezime / tvrtka ili naziv
M. B. AUTO d.o.o.
OIB 89027343720
Adresa / sjedište
Koledovčina 8, Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:
Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)
presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-2502/2014
Iznos dospjele tražbine 10.641,76 (kn)
Glavnica **8.150,00** (kn)
Kamate 2.491,76 (kn)
Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)
Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)
presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, P-2502/2014 i obračun kamata
Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / **NE** za iznos (kn)
Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

_____

_____

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

_____

_____

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

_____

_____

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

_____

_____

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 19.07.2021.

Potpis vjerovnika

_____

stečajni upravitelj

Tomislav Orehovec

Poslovni broj: 39. P-2502/2014

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari tužitelja M.B. AUTO d.o.o., Zagreb, Koledovčina 8, OIB: 89027343720, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Grahovac, odvjetnik u Zagrebu, Ilica 146/I, protiv tuženika NAMCO PROMET d.o.o. u stečaju, Zagreb, Horvaćanska c. 43, OIB: 21670030850, kojeg zastupa stečajni upravitelj Tomislav Orehovec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, radi 83.014,83 kn, nakon provedene javne glavne rasprave, zaključene 7. travnja 2017., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Lovre Badjima i punomoćnika tuženika Domagoja Mikašeka, odvjetničkog vježbenika, 19. svibnja 2017.

presudio je

I./ U cijelosti se odbija tužiteljev tužbeni zahtjev koji glasi:
"Utvrđuje se da je osnovana novčana tražbina tužitelja, M.B. AUTO d.o.o. iz Zagreba, Koledovčina 8, OIB: 89027343720, u iznosu od 83.014,83 kn prijavljena kao tražbina višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se u odnosu na tuženika NAMCO PROMET d.o.o.- u stečaju, Zagreb, Horvaćanska cesta 43, OIB: 21670030850 vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu.

Tuženik je dužan naknaditi tužitelju troškove ovog postupka u roku od 8 dana".

II./ Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 8.150,00 kn, sve u roku od 8 dana.

III./ Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 312,50 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je 12. prosinca 2012. podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika u kojoj tvrdi da je s tuženikom 14. siječnja 2011. zaključio ugovor o pružanju usluge zaštite, čuvanja objekata i imovine, kojim se ugovorom tuženik obvezao pružati tužitelju zaštitarske usluge privatne zaštite osoba i imovine u njegovom poslovnom prostoru. Tvrdi da je 27. lipnja 2012. izvanrednom inventurom kamionskih guma na vanjskom skladištu u Zagrebu, Koledovčina 8 tužitelj utvrdio manjak od 16 kamionskih guma. Nadalje, kontrolnu inventuru kamionskih

guma tužitelj je proveo 7. kolovoza 2012. te je utvrdio manjak novih 8 kamionskih guma. Tvrdi da je pregledom snimki sigurnosnih kamera utvrdio da su gume otuđene u noći 27. srpnja na 28. srpanj 2012. te u noći 3. kolovoza na 4. kolovoza 2012. Opisanim neovlaštenim otuđenjem 24 kamionske gume tvrdi da mu je nastala šteta u iznosu od 75.427,93 kn, koliko prema cjeniku tužitelja da ova roba vrijedi. Obzirom je opisana šteta tužitelju nastala u vrijeme kada je tuženik bio dužan, sukladno sklopljenom ugovoru, pružiti zaštitarske usluge tužitelju u njegovom poslovnom prostoru, a što da je isti očito propustio učiniti. smatra da mu je dužan naknaditi štetu nastalu neispunjavanjem ugovornih obveza i isplatiti iznos od 75.427,93 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obračunatim počevši od podnošenja tužbe do isplate.

Nakon podnošenja tužbe nad tuženikom je otvoren stečajni postupak te je tužitelj predmetnu tražbinu prijavio u stečajnom postupku, i to glavnicu u iznosu od 75.427,93 kn i zatezne kamate obračunate na ovu glavnicu za razdoblje od 12. prosinca 2012. do 14. listopada 2013. (otvaranja stečaja) u iznosu od 7.586,90 kn, odnosno ukupno 83.014,83 kn, no stečajni upravitelj tuženika je tužiteljevu tražbinu osporio te je tužitelj, rješenjem stečajnog suda, upućen nastaviti pokrenutu parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine.

Stoga tužitelj, konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, uređenim podneskom od 10. prosinca 2014., traži da se utvrdi osnovanom njegova tražbina u iznosu od 83.014,83 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, osporena u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnovanost i visinu tužiteljevog potraživanja. Navodi, u bitnome, da tužitelj nije dokazao tvrdnju da bi mu 24 kamionske gume bile otuđene, a, kada bi takve tužiteljeve tvrdnje i bile osnovane, da nastalu štetu tuženik nije dužan naknaditi jer ova šteta nije posljedica neispunjavanja ili neurednog ispunjavanja ugovornih obveza koje je tuženik preuzeo.

U postupku je izvršen je uvid i pročitane su sljedeće isprave: Ugovor o pružanju usluga zaštite, čuvanja objekata i imovine od 14. siječnja 2011. (list 4-5 spisa), stanje zaliha (list 6-9 spisa), specifikacija visine štete (list 10 spisa), korespondencija stranaka (list 17-21 spisa), rješenje Financijske agencije od 31. siječnja 2013. (list 25-26 spisa), rješenje ovog suda poslovni broj St-1694/13 od 4. veljače 2014. (list 42-43 spisa), prijava tražbine u stečajnu masu (list 92-110 spisa). Nadalje, saslušani su svjedoci Marijan Orešić (list 61-63 spisa), Srđan Mijović (list 63-64 spisa) i zakonski zastupnik tužitelja Željko Mlinarić (list 65 spisa) te je provedeno prometno vještačenje po vještaku Igoru Jakopliću koji je pisani nalaz i mišljenje (list 74-77 spisa) izložio i usmeno na ročištu (list 112 spisa).

Temeljem tako provedenih dokaza ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem osnovanosti osporene tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom u iznosu od 83.014,83 kn, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, a po osnovi štete nastale tužitelju otuđenjem 24 kamionske gume koju smatra da je dužan naknaditi tuženik jer da je nastala kao posljedica tuženikovog neispunjavanja obveza preuzetih među strankama sklopljenim ugovorom.

Na temelju izvatka iz osnovnog rješenja ovog suda, donesenog u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, poslovni broj St-1694/13 od 4. veljače 2013., utvrđeno je da je u tom postupku osporena tražbina tužitelja u iznosu od 83.014,83 kn i to kao tražbina drugog

višeg isplatnog reda te je tužitelj upućen nastaviti pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanom ove tražbine. Uvidom u dostavnicu, koja u predmetnom stečajnom spisu prileži navedenom rješenju (preslika na poleđini lista 89 spisa), utvrđeno je da je tužitelj rješenje zaprimio 14. veljače 2013. pa je nastavak postupka, podneskom od 24. veljače 2014., tužitelj zatražio unutar prekluzivnog roka propisanog odredbom čl. 179. mjerodavnog Stečajnog zakona („Narodne novine" broj 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012 i 45/2013, dalje SZ).

Među strankama je sporno da li je tužitelju nastala šteta naknadu koje potražuje u ovoj parnici, zatim visina štete te tuženikova odgovornost za naknadu ove štete.

Tužitelj tvrdi da je pretrpio štetu jer da je na temelju inventura koje je proveo u svojem skladištu 27. lipnja 2012. i 7. kolovoza 2012. utvrdio manjak u količini kamionskih guma i to na način da su nedostajale gume pobliže opisane, prema njihovom proizvođaču i trgovačkom nazivu u ispravi na listu 10 spisa. Vrijednost imovine koja mu je na ovaj način umanjena tužitelj je odredio polazeći od nabavne vrijednosti ovih kamionskih guma u ukupnom iznosu od 75.427,93 kn.

Obzirom na tuženikove prigovore po tužitelju utvrđenoj visini vrijednosti predmetnih kamionskih guma provedeno je prometno vještačenje te je na temelju nalaza i mišljenja vještaka, koje je sud u cijelosti prihvatio kao stručno i čija vjerodostojnost nije dovedena u sumnju istaknutim prigovorima stranaka, utvrđeno je da vrijednost ove tužiteljeve imovine, prema maloprodajnim cijenama u vrijeme izrade nazala i mišljenja, iznosi 77.616,22 kn. Očitujući se na prigovore tuženika vještak je pojasnio kako je prilikom izrade nalaza i mišljenja na raspolaganju imao jedino trenutne cijene predmetnih kamionskih guma, jer da ne postoje specijalizirani informatički programi, stari cjenici ili računi na temelju kojih bi bilo moguće utvrditi cijene rečenih guma u spornom razdoblju, odnosno na dane kada je tužitelj utvrdio njihov manjak provedenim inventurama. Obzirom tužitelj vrijednost predmetnih guma naznačuje u nižem iznosu (75.427,93 kn), a što predstavlja odstupanje od oko 3% u odnosu na prema nalazu i mišljenju vještaka utvrđenu trenutnu vrijednost, vještak je naveo da je takvo odstupanje prihvatljivo, imajući u vidu protek vremena i uobičajene tržišne oscilacije između različitih ponuđača te godišnju stopu inflacije od oko 2-3%.

Međutim, istaknuti tužbeni zahtjev sud je utvrdio neosnovanim jer, prema ocjeni ovog suda, dokazima predloženim tijekom postupka tužitelj nije dokazao da bi za nastanak štete naknadu koje potražuje bio odgovoran tuženik.

Nedvojbeno je da je tuženik, ugovorom o pružanju usluga zaštite te čuvanja objekta i imovine od 14. siječnja 2011., preuzeo obvezu pružati u poslovnim prostorima tužitelja (Poslovni centar MB auto na adresi Zagreb, Koledovčina 8) istom zaštitarske usluge obavljanjem poslova pobliže određenih odredbom čl. 2. ovog ugovora i to na način da će usluge obavljati jedan zaštitar tuženika u vremenskom razdoblju od 22:00 sata do 08:00 sati od ponedjeljka do subote, odnosno u razdoblju od 20.00 sati do 08:00 sati nedjeljom. Također, nedvojbeno je da je sklopljenim ugovorom, u skladu i s odredbom čl. 9. ovog ugovora, tuženik preuzeo obvezu naknaditi tužitelju svu materijalnu i nematerijalnu štetu koja tužitelju nastane uslijed neispunjavanja ugovornih obveza od strane tuženika.

U skladu s obvezama preuzetim sklopljenim ugovorom i zakonskim pravilima o dužnosti ispunjenja obveze i posljedicama njezinog neispunjenja (čl. 342. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO) tužitelj koji tvrdi da mu je šteta nastala kao posljedica neispunjavanja ugovorom preuzetih obveza od strane

tuženika dužan je prije svega dokazati na koji način mu je šteta nastala, odnosno koje ugovorne obveze tuženik nije ispunio (štetnu radnju i protupravnost), zatim uzročnu vezu između povrede ugovornih obveza i nastale štete te, konačno, tuženikovu krivnju. Ovo stoga što se na ugovornu odgovornost za štetu na odgovarajući način primjenjuju zakonske odredbe o izvanugovornoj odgovornosti za štetu (čl. 349. ZOO) pa tuženik odgovara, sukladno odredbi čl. 1045. st.1. i 2. istoga zakona, prema kriteriju subjektivne odgovornosti i principu dokazane krivnje.

Tužitelj tvrdi da je izvanrednom inventurom provedenom 27. lipnja 2012. utvrdio manjak 16 kamionskih guma, a da je izvanrednom inventurom provedenom 7. kolovoza 2012. utvrđen novi manjak od 8 guma. Nadalje, tvrdi da je pregledom snimki sigurnosnih kamera utvrdio da su gume, naknadu kojih od tuženika potražuje, otuđene u noći s 27. na 28. srpanj 2012., odnosno u noći 3. na 4. kolovoz 2012. te da je otuđenje guma prijavio djelatnik tužitelja Marijan Orešić.

U svom iskazu, kojeg sud u cijelosti prihvaća kao istinitog jer je logičan, životno uvjerljiv i u skladu s ostalim dokazima u spisu svjedok Marijan Orešić naveo je da je kod tužitelja krajem lipnja 2012. napravljena interna inventura kojom je utvrđen manjak od 16 guma u skladištu, nakon toga da je krajem srpnja (iz dopisa od 9. kolovoza 2012. (na listu 17 spisa) proizlazi da je inventura napravljena 23. srpnja 2012.) napravljena još jedna inventura kojom manjkovi nisu utvrđeni, a tjedan dana kasnije još jedna inventura u kojoj je utvrđen manjak od dodatnih osam guma.

Nadalje, svjedok Marijan Orešić naveo je da je nakon tako inventurom utvrđenih manjkova zatražio pregled video nadzora kojim je utvrdio da navečer u 22 sata postoji hrpa guma, a da je na snimci od 6 sati ujutro hrpa guma puno manja, nakon čega da je uputio dopis tuženiku kojim ga je pozvao na iznalaženje zajedničkog rješenja problema jer da gume nestaju preko noći, dakle kada tuženik i osigurava predmetni prostor.

Nadalje, iz dopisa od 9. kolovoza 2012., kojeg svjedok Marijan Orešić tvrdi da je uputio tuženiku, proizlazi da je pregledom snimki sigurnosnih kamera koje pokrivaju prostor na kojem su gume uskladištene utvrđeno da je u noći s 27. na 28. srpanja 2012., nakon 22:32 sata, a prije 6:00 sati, te u noći s 3. na 4. kolovoz 2012. primijećeno da je nestalo nekoliko guma, da se isti red smanjio za još ukupno šest komada te dvije gume koje se ne vide najbolje na kameri. Nadalje, navodi se kako kamere po noći ne snimaju cijelo vrijeme, jer je mrak prevelik pa senzor ne očitava kretanje na udaljenijem dijelu i automatski ne uključuje snimanje, no da se jasno vidi smanjenje reda guma, iako točan trenutak otuđenja nije zabilježen.

Pojašnjavajući sadržaj predmetnog dopisa svjedok Marijan Orešić naveo je u svom iskazu kako je prilikom sastavljanja dopisa navodio nedostatak od desetak guma jer da nije smatrao da treba navesti njihov točan broj.

U svom iskazu zakonski zastupnik tužitelja Željko Mlinarić potkrijepio je navode svjedoka Marijana Orešića, jer da sam nema neposrednih saznanja o ovim okolnostima obzirom je inventure obavljao i snimke sigurnosnih kamera pregledavao Marijan Orešić koji ga je o svemu obavještavao. Nadalje, na temelju iskaza zakonskog zastupnika tužitelja utvrđeno je da je povodom predmetnih događaja tužitelj podnio kaznenu prijavu policiji, no da počinitelj nije otkriven

Kada se ovi tužiteljevi navodi o načinu nastanka predmetne štete dovedu u vezu s iskazom svjedoka Marijana Orešića i sadržajem dopisa kojeg je ovaj svjedok sastavio u spornom razdoblju (9. kolovoza 2012.) zaključuje se da je na snimkama sigurnosnih kamera s noći 27. na 28. srpanja 2012. odnosno s noći 3. na 4. kolovoz 2012. mogao, usporedbom veličine hrpa na kojima su gume bile složene, biti vidljiv manjak od 8 guma. Naime, inventurnim pregledom stanja robe provedenim 27. lipnja 2012. utvrđen je manjak od 16 guma, nakon toga, pregledom provedenim 23. srpnja 2012. manjkovi nisu utvrđeni, dok je pregledom provedenim 7. kolovoza 2012. utvrđen manjak od 8 guma. Snimke sigurnosnih kamera odnose se na razdoblje između inventura provedenih 23. srpnja 2012. i 7. kolovoza 2012. pa se stoga zaključuje da je na ovim snimkama vidljiv manjak od 8 guma koji proizlazi iz posljednje provedene inventure.

Dakle, pregledom snimki sigurnosnih kamera, na temelju kojih je tužitelj utvrdio da gume nestaju iz njegovog skladišta po noći, u vremenu kada prostor osigurava tuženik, tužitelj je mogao utvrditi tek nestanak 8 kamionskih guma. Za preostalih 16 (od ukupno 24 naknadu kojih tužbom potražuje), a nedostatak kojih tvrdi da je utvrdio još inventurom provedenom 27. lipnja 2012. tužitelj nije iznio činjenice niti predložio dokaze iz kojih bi proizlazilo kada su ove gume navodno nestale iz njegovog skladišta, odnosno je li se nestanak uopće dogodio izvan redovnog radnog vremena, u razdoblju kada je tuženik osiguravao predmetni prostor.

Nadalje, u odnosu na 8 guma nedostatak kojih je, prema iskazu svjedoka potkrijepljen snimkama video nadzora iz kojih proizlazi da gume nestaju u noćnim satima, tužitelj nije dokazao odlučnu činjenicu na koji su konkretan način gume nestale iz njegovog skladišta.

Naime, svjedok Marijana Orešić tvrdi da se radi o gumi koja svaka teži oko 60-70 kg, da u spornom razdoblju tužitelj nije utvrdio nikakva oštećenja na vanjskoj ogradi skladišta, da jedan čovjek ne bi mogao sam prenijeti takvu gumu preko ograde bez da na ogradi nastanu oštećenja, ali da bi dvoje ili više ljudi to moglo učiniti. Nadalje, naveo je da je gume, osim preko ograde, u spornom razdoblju bilo moguće iznijeti i preko glavnog ulaza, a što se na snimkama nadzornih kamera ne bi vidjelo, jer u to vrijeme glavni ulaz nije bio pokriven kamerom već je na glavnom ulazu bio zaštitar.

Na temelju iskaza zakonskog zastupnika tužitelja sud je utvrdio da se skladište na kojem su se nalazile hrpe guma nalazilo udaljeno oko 60-70 metara od ograde koja se nalazila na suprotnoj strani, a da se između nalazio još jedan objekt. Zakonski zastupnik tvrdi da su preko ograde ranije znali preskakati Romi radi pokušaja krađe goriva iz tužiteljevih kamiona.

Na temelju iskaza svjedoka Srđana Mijovića, kojeg stranke u ovom dijelu ne dovode u sumnju te ga sud, ocjenjujući ga logičnim i životno uvjerljivim, prihvaća, utvrđeno je da je zaštitar kojeg je tuženik, sukladno ugovorom preuzetim obvezama iz odredbe čl. 4. ugovora, bio dužan osigurati u ispunjavanju ugovora u spornom razdoblju, objekt osiguravao na način da bi, kada bi vršio obilaženje objekta otišao iza objekta, odnosno radio krug oko objekta u trajanju od otprilike 15 minuta.

Na temelju iskaza svjedoka Marijana Orešića i svjedoka Srđana Mijovića zaključuje se da je zaštitar u vremenu kada je tuženik osiguravao objekt boravio na glavnom ulazu, koji nije bio pokriven sustavom nadzornih kamera. ova bi osoba ujedno vršila i obilazak objekta, na način da bi radila krug oko objekata u trajanju od oko 15 minuta, u kojem razdoblju ne bi bila na glavnom ulazu. Nadalje, utvrđeno je da je skladišni prostor bio pokriven sustavom nadzornih kamara koje prostor nisu snimale cijelo vrijeme jer je mrak bio prevelik te senzor

ne bi očitavao kretanje na udaljenijem dijelu pa se snimanje ne bi automatski uključivalo te da tuženik nije za tužitelja provodio i video nadzor, već je to radilo drugo društvo.

Na temelju svega navedenog ne može se prihvatiti tužiteljev navod da bi zbog nepažnje zaštitara došlo do nestanka guma tijekom noći, jer je nedvojbeno, prema utvrđenom opisu predmetnog prostora i načinu na koji zaštitar osigurava objekt, da jedna osoba ne može istovremeno nadgledati i prostor skladišta i prostor glavnog ulaza, a tužitelj niti tvrdi niti dokazuje iz kojeg bi od ovih prostora gume bile preko noći iznesene i na koji način.

Stoga, prema ocjeni ovog suda, na temelju činjenice da su gume nestale tokom noći nije moguće utvrditi radi li se uopće o događaju kojeg je tuženik u obavljanju svojih ugovornih obveza morao ili mogao predvidjeti ili spriječiti niti se zaključuje da bi nestanak guma bio u uzročnoj vezi s tuženikovim propustom u ispunjavanju ugovorom preuzete obveze odnosno propustom njegovog djelatnika zaštitara.

Nadalje, obzirom na navode stranaka vezane uz nedostatnost sigurnosnog sustava kod tužitelja u spornom razdoblju, u smislu potrebe postavljanja više ograde, nedovoljnog osvjetljenja, zastarjelosti i neispravnosti sustava sigurnosnih kamera i sklopljenim ugovorom predviđene mogućnosti povećanja broja tuženikovih zaposlenika na tužiteljevom objektu, a vezano uz činjenicu da li je tuženik upozorio tužitelja na ove okolnosti i je li to učinio pravovremeno, valja reći kako su ovi navodi u konkretnom slučaju nisu od utjecaja na donošenje odluke pa ih sud nije ocjenjivao te je kao nepotreban odbio dokazni prijedlog radi saslušanja svjedoka Damira Loboreca na okolnost da je tužitelj bio od strane tuženika upozoravan na nedostatke video nadzora u spornom razdoblju.

Ovo stoga što tužitelj u ovom postupku dokazao tek da je na snimkama sigurnosnih kamera vidljivo smanjenje hrpa guma, a nije iznio činjenice niti predložio dokaze na koji bi konkretno način gume bile navodno otuđene. Naime tek pod pretpostavkom utvrđenja načina na koji je došlo do umanjenja tužiteljeve imovine bilo bi svrsishodno utvrđivati na koji su način ugovoreni uvjeti zaštite objekta u spornom razdoblju utjecali na mogućnost nastanka štete i da li bi promjenama sigurnosnog sustava, na koje stranke upiru, takva šteta mogla biti izbjegnuta.

Stoga, prema ocjeni ovog suda, tužitelj nije dokazao da bi predmetna šteta nastala kao posljedica tuženikovog neispunjavanja ugovorom preuzetih obveza, dakle nije dokazao da bi mu tuženik nastalu štetu bio dužan naknaditi.

Tužitelju, jer je u cijelosti izgubio u parnici, sukladno odredbi čl. 154. st.1. ZPP-a, ne pripada pravo na naknadu troškova postupka.

S druge strane, tužitelj je dužan, sukladno rečenoj odredbi, naknaditi tuženiku troškove koje mu je prouzročio vođenjem ovog postupka.

U odnosu na trošak zastupanja tuženika po punomoćniku odvjetniku, prema ispostavljenom troškovniku, vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/2014, 118/2014 i 107/15, dalje Tarifa), sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu i podneska od 24. veljače 2016. (T.br. 8/1 Tarife u iznosu od po 1.000,00 kn), podneska od 12. travnja 2013. (T.br. 8/3 Tarife u iznosu od 250,00 kn), zastupanja na ročištu 4. prosinca 2014. (T.br. 9/2 Tarife u iznosu od 500,00 kn), zastupanja na ročištu 8. lipnja 2015., 25. rujna

2015. i 7. travnja 2017.(T.br. 9/1 Tarife u iznosu od 1.000,00 kn), zastupanja na ročištu 1. ožujka 2016. (T.br. 9/5 Tarife u iznosu od 1.000,00 kn), koje iznose valja uvećati za PDV u visini od 25% (T.br.42 Tarife), što ukupno iznosi 7.500,00 kn.

Tuženiku nije priznato pravo na naknadu troška za sastav podneska od 18. lipnja 2015., jer po ocjeni ovog suda nije bio potreban radi vođenja parnice, stoga što je adresu svjedoka dostavljenu u ovom podnesku tuženik bio dužan navesti već na ročištu, prilikom isticanja dokaznog prijedloga radi saslušanja ovog svjedoka.

Nadalje, tuženiku je, primjenom odredbe T.br. 1.3. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine" broj: 74/1995, 57/1996, 137/2002, 125/2011, 112/2012, 157/2013, 110/2015), priznat trošak plaćene sudske pristojbe na prigovor protiv platnog naloga, u iznosu od 650,00 kn.

Dakle, tuženiku je dosuđena naknada troškova postupka u iznosu 8.150,00 kn, dok je za iznos od 312,50 kn tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka odbijen kao neosnovan.

Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 19. svibnja 2017.

Sutkinja:
Tina Šimović,v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

za točnost otpravka ovlašteni službenik
Marija Lukić

Izračun

Glavnica : 8.150,00 kn
Promjene duga : -
Konformne kamate : 0,00 kn
Linearne kamate : 2.491,76 kn
Glavnica + kamate : 10.641,76 kn

Datum od	Datum do	Broj dana	Glavnica	Osnovica	Stopa	Kamata	Suma kamata	Saldo	Napomena
28.05.2017	30.06.2017	34	8150	8150	9,68	73,49	73,49	8223,49	Linearno
01.07.2017	31.12.2017	184	8150	8150	9,41	386,61	460,10	8610,10	Linearno
01.01.2018	30.06.2018	181	8150	8150	9,09	367,37	827,47	8977,47	Linearno
01.07.2018	31.12.2018	184	8150	8150	8,82	362,37	1189,84	9339,84	Linearno
01.01.2019	30.06.2019	181	8150	8150	8,54	345,14	1534,98	9684,98	Linearno
01.07.2019	31.12.2019	184	8150	8150	8,3	341,00	1875,99	10025,99	Linearno
01.01.2020	17.04.2020	108	8150	8150	8,11	195,04	2071,03	10221,03	Linearno
18.04.2020	18.10.2020	184	8150	8150	0	0	2071,03	10221,03	Linearno
19.10.2020	31.12.2020	74	8150	8150	7,89	130,01	2201,04	10351,04	Linearno
01.01.2021	18.06.2021	168	8150	8150	7,75	290,72	2491,76	10641,76	Linearno

Vjerovnik :

Stečajna masa iza NAMCO PROMET d.o.o. za usluge - u stečaju
Smičiklasova 18
10000 Zagreb

Dužnik :

M. B. AUTO d.o.o.
Koledovčina 8
10000 Zagreb

IZA

d.o.o. - u stečaju

REB

Poštarina plać[illegible]
u poštanske[illegible]
10101 Zag[illegible]

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM [illegible]
I POHRANU [illegible]
ZAGREB

21 -07- 2021

PREDMETI [illegible]
PRIMANJE I OTPRAVA [illegible]
KLASA:
UR. BROJ:

R RF 58 129 187 4 HR

FINANCIJSKA AGENCIJA

ULICA GRADA VUKOVARA 70